

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

11.12.2017

м. Київ

№ 656

Про внесення змін до наказу
Міністра оборони України
від 06.02.2001 № 36

Відповідно до Закону України “Про військовий обов’язок і військову службу”, Положення про Міністерство оборони України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 року № 671 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 року № 730), та з метою врегулювання питань, пов’язаних з розслідуванням і веденням обліку нещасних випадків із військовослужбовцями Збройних Сил України, отриманих ними професійних захворювань, їх загибелі або смерті під час виконання обов’язків військової служби та аварій, що сталися у військових частинах Збройних Сил України,

НАКАЗУЮ:

1. Внести до наказу Міністра оборони України від 06 лютого 2001 року № 36 “Про затвердження Інструкції про розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій у Збройних Силах України”, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 лютого 2001 року за № 169/5360, такі зміни:

заголовок наказу викласти в такій редакції:

“Про затвердження Інструкції про розслідування та облік нещасних випадків з військовослужбовцями, професійних захворювань і аварій у Збройних Силах України”;

пункт 1 наказу викласти в такій редакції:

“1. Затвердити Інструкцію про розслідування та облік нещасних випадків з військовослужбовцями, професійних захворювань і аварій у Збройних Силах України, що додається.”;

пункт 2 наказу виключити.

У зв’язку з цим пункт 3 вважати пунктом 2.

2. Внести зміни до Інструкції про розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій у Збройних Силах України, затвердженої наказом Міністра оборони України від 06 лютого 2001 року № 36, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 23 лютого 2001 року за № 169/5360, виклавши її в новій редакції, що додається.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр оборони України
генерал армії України

С. Т. ПОЛТОРАК

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністра оборони України

06 лютого 2001 року № 36

(у редакції наказу Міністерства
оборони України

від 11 грудня 2017 року № 656)

ІНСТРУКЦІЯ

про розслідування та облік нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у Збройних Силах України

I. Загальні положення

1. Ця Інструкція визначає порядок розслідування та обліку нещасних випадків з військовослужбовцями Збройних Сил України (в тому числі з відрядженими зі Збройних Сил України військовослужбовцями), військовозобов'язаними та резервістами, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві (далі – військовослужбовці), отриманих ними професійних захворювань, їх загибелі або смерті під час виконання обов'язків військової служби та аварій, що сталися у військових частинах, військових навчальних закладах, установах та організаціях Збройних Сил України (далі – військові частини).

2. Військовослужбовці вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, у випадках, визначених пунктом 3 частини третьої статті 24 Закону України “Про військовий обов'язок і військову службу”.

3. Дія цієї Інструкції поширюється на всі військові частини та на всіх військовослужбовців, крім військовослужбовців, які отримали гостре професійне захворювання (отруєння), поранення, контузію, травму, каліцтво, зникли, померли або загинули внаслідок бойових уражень або дій з боку противника в районі ведення бойових дій або проведення антитерористичної операції.

Випадки гострого професійного захворювання (отруєння), поранення, контузії, травми, каліцтва, зникнення, смерті або загибелі військовослужбовців внаслідок бойових уражень або дій з боку противника є бойовими людськими втратами і обліку, як нещасні випадки, не підлягають.

Випадки гострого професійного захворювання (отруєння), поранення, контузії, травми, каліцтва, зникнення, смерті або загибелі військовослужбовців, що сталися в районі ведення бойових дій або проведення антитерористичної операції, але не пов'язані з бойовими ураженнями або діями з боку противника, розслідуються згідно з вимогами цієї Інструкції.

4. Дія цієї Інструкції не поширюється на державних службовців та осіб, які відповідно до законодавства про працю працюють за трудовими договорами (контрактами) у військових частинах. Розслідування та облік нещасних випадків, що сталися з цими особами, проводяться відповідно до Порядку проведення розслідування та ведення обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1232.

У разі групового нещасного випадку, внаслідок якого одночасно отримали травми або загинули особи, що працюють за трудовими договорами, та військовослужбовці, розслідування щодо військовослужбовців проводиться відповідно до цієї Інструкції. Під час проведення такого розслідування використовуються матеріали, зібрані комісією з розслідування нещасного випадку з особами, що працюють за трудовими договорами.

5. Розслідування та облік авіаційних подій та інцидентів проводяться згідно з Правилами розслідування авіаційних подій та інцидентів в авіації Збройних Сил України, затвердженими наказом Міністра оборони України від 19 травня 2010 року № 256, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 14 червня 2010 року за № 386/17681.

Нещасний випадок, що стався з пілотом, членами екіпажу та іншими військовослужбовцями, що знаходилися на борту повітряного судна, внаслідок авіаційної події, розслідується відповідно до цієї Інструкції з використанням матеріалів розслідування авіаційної події.

6. Розслідування нещасних випадків, що сталися з військовослужбовцями внаслідок аварії (катастрофи) на автомобільному транспорті, проводиться з використанням матеріалів розслідування такої аварії (катастрофи), проведеного правоохоронними органами.

7. Розслідування нещасних випадків та професійних захворювань, що сталися з військовослужбовцями, які перебували у відрядженні за кордоном, проводиться згідно з цією Інструкцією, якщо інше не передбачено законодавством або міжнародними договорами України.

8. При настанні нещасного випадку, що стався з військовослужбовцем під час виконання ним обов'язків військової служби, щодо осіб, в діях або

бездіяльності яких вбачається вчинення правопорушень, внаслідок яких стався нещасний випадок, разом з розслідуванням нещасного випадку відповідно до цієї Інструкції проводиться службове розслідування відповідно до Інструкції про порядок проведення службового розслідування у Збройних Силах України, затвердженої наказом Міністра оборони України від 15 березня 2004 року № 82, зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 30 березня 2004 року за № 385/8984.

II. Розслідування та облік нещасних випадків

1. Розслідування проводиться у разі виникнення нещасного випадку, а саме обмеженої в часі події або раптового впливу на військовослужбовця небезпечного фактора чи середовища під час виконання ним обов'язків військової служби, внаслідок чого зафіксовано шкоду здоров'ю, зокрема від одержання ним поранення, травми, у тому числі внаслідок тілесних ушкоджень, заподіяних іншою особою, гострого професійного захворювання і гострого професійного отруєння, одержання сонячного або теплового удару, опіку, обмороження, а також у разі утоплення, ураження електричним струмом, блискавкою та іонізуючим випромінюванням, отримання інших ушкоджень внаслідок аварії, пожежі, стихійного лиха (землетрус, зсув, повінь, ураган тощо), контакту з представниками тваринного і рослинного світу, комахами, іншими представниками флори і фауни (далі – нещасні випадки), які призвели до звільнення від виконання обов'язків військової служби військовослужбовця на один день і більше, а також у випадку смерті військовослужбовців під час виконання ними обов'язків військової служби.

До гострого професійного захворювання належить захворювання, що виникло після одноразового (протягом не більше однієї доби) впливу на

військовослужбовця під час виконання обов'язків військової служби шкідливих факторів середовища фізичного, біологічного та хімічного характеру.

До гострого професійного отруєння належить захворювання, що виникло після одноразового впливу на військовослужбовця шкідливої речовини (речовин) протягом не більше однієї доби.

Причинами гострих професійних отруєнь є шкідливі речовини гостроспрямованої дії.

2. Про кожний нещасний випадок потерпілий або військовослужбовець, який його виявив, чи інша особа повинен(на) негайно сповістити безпосереднього командира (начальника) чи керівника робіт і вжити заходів щодо надання необхідної допомоги потерпілому.

У разі настання нещасного випадку безпосередній командир (начальник) або керівник робіт зобов'язаний:

терміново організувати надання домедичної допомоги, а по можливості – невідкладної (екстреної) медичної допомоги потерпілому військовослужбовцю, забезпечити за необхідності його доставку до військового або найближчого лікувального закладу;

негайно повідомити про нещасний випадок командира військової частини;

зберегти до прибуття комісії з розслідування (спеціального розслідування) нещасного випадку місце події та устаткування, яке там знаходилось, у такому стані, у якому вони перебували на момент настання нещасного випадку (якщо це не загрожує життю чи здоров'ю інших військовослужбовців і не призведе до більш тяжких наслідків), а також вжити заходів щодо недопущення подібних нещасних випадків.

3. Нещасний випадок, про який не було своєчасно повідомлено командуванню військової частини або внаслідок якого втрата працездатності настала не відразу, розслідується згідно з цією Інструкцією

протягом місяця з дня надходження рапорту потерпілого військовослужбовця або заяви особи, яка представляє його інтереси.

У разі переформування військової частини, у якій стався такий нещасний випадок, розслідування проводиться її правонаступником, а у разі ліквідації військової частини за відсутності її правонаступника встановлення факту настання нещасного випадку розглядається у судовому порядку.

Якщо рішенням суду встановлено факт настання нещасного випадку, розслідування організовує та проводить вищий орган військового управління, якому підпорядковувалась ліквідована військова частина.

4. Військовий лікувальний заклад, у який доставлений або звернувся потерпілий військовослужбовець, повинен протягом доби з використанням засобів зв'язку та на паперовому носії надати екстрене повідомлення про звернення потерпілого від нещасного випадку згідно з додатком 1 до цієї Інструкції (далі – екстрене повідомлення) з посиланням на нещасний випадок:

командиру військової частини, де проходить службу потерпілий;

до відповідного військового органу, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язаний нещасний випадок (за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежний, безпеки дорожнього руху тощо);

до регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України у разі настання нещасного випадку внаслідок гострого професійного захворювання (отруєння).

Військовий лікувальний заклад обов'язково проводить необхідні дослідження і складає протокол про наявність в організмі потерпілого військовослужбовця алкоголю, який надається на запит командира військової частини до утворення комісії з проведення розслідування

нещасного випадку або голові комісії після її утворення протягом однієї доби з моменту отримання запиту.

5. Командир військової частини, який отримав повідомлення про нещасний випадок, у свою чергу зобов'язаний:

негайно через засоби зв'язку повідомити про нещасний випадок (зникнення, смерть) старшого командира (начальника) та протягом доби надати йому письмове повідомлення за формою НВ-1 згідно з додатком 2 до цієї Інструкції (далі – повідомлення за формою НВ-1);

у разі зникнення або смерті військовослужбовця внаслідок нещасного випадку протягом доби повідомити його батьків або близьких родичів;

залежно від того, з чим пов'язаний нещасний випадок (виконання робіт, пожежа, аварія автотранспорту, гостре професійне захворювання або отруєння тощо), – протягом доби надіслати повідомлення за формою НВ-1 до відповідного військового органу нагляду (за безпечним веденням робіт, пожежний, безпеки дорожнього руху, санітарно-епідеміологічний тощо), а у передбачених законодавством випадках, – повідомити Військову службу правопорядку у Збройних Силах України (далі – Служба правопорядку) та (або) відповідного військового прокурора;

якщо потерпілий військовослужбовець був відряджений з іншої військової частини, повідомити протягом доби через засоби зв'язку його командира та надіслати повідомлення за формою НВ-1;

протягом доби призначити комісію з розслідування нещасного випадку чисельністю не менш як три особи у складі голови комісії (яким є один із його заступників) та членів – командира батальйону (дивізіону, ескадрильї тощо), до складу якого входить підрозділ, де стався нещасний випадок, та залежно від того, з чим пов'язаний нещасний випадок, – фахівців профільних служб (озброєння, тилу, пожежної, автомобільної, інженерної, медичної тощо);

забезпечити належні умови для роботи комісії (надати приміщення, засоби зв'язку, оргтехніку, автотранспорт, канцелярське приладдя тощо), а також залучених до роботи експертів, інших спеціалістів та сприяти роботі комісії з метою своєчасного і об'єктивного проведення розслідування нещасного випадку.

6. Якщо нещасний випадок стався з командиром військової частини, комісія з розслідування призначається командиром (начальником), якому безпосередньо підпорядкований командир військової частини.

7. Нещасні випадки зі смертельним наслідком або внаслідок яких військовослужбовцем отримані тяжкі травми, групові нещасні випадки та випадки зникнення або смерті військовослужбовців підлягають спеціальному розслідуванню та розслідуються з урахуванням вимог розділу III цієї Інструкції.

8. Комісія з розслідування нещасного випадку проводить розслідування протягом п'яти діб з моменту її утворення.

Комісія з розслідування нещасного випадку зобов'язана:

обстежити місце нещасного випадку, опитати свідків і осіб, які причетні до події, та одержати письмові пояснення потерпілого, якщо це можливо;

з'ясувати обставини та причини, що призвели до нещасного випадку, установити осіб, які допустили порушення вимог нормативно-правових актів (законів, військових статутів, положень, правил, інструкцій, настанов тощо), а також розробити заходи щодо запобігання подібним випадкам;

скласти акт проведення розслідування (спеціального розслідування) нещасного випадку (зникнення, смерті, аварії) за формою НВ-2 згідно з додатком 3 до цієї Інструкції (далі – акт за формою НВ-2) та акт про

нещасний випадок (зникнення, смерть) під час виконання обов'язків військової служби за формою НВ-3 згідно з додатком 4 до цієї Інструкції (далі – акт за формою НВ-3) у разі, якщо нещасний випадок (смерть) визнаний комісією з розслідування таким, що пов'язаний з виконанням обов'язків військової служби, і надати їх командирі військової частини на затвердження. Акти підписуються головою комісії та її членами. У разі незгоди зі змістом акта член комісії підписує його з відміткою про наявність окремої думки, яку викладає письмово і додає до акта за формою НВ-2, як його невід'ємну частину.

До акта додаються письмові пояснення свідків, потерпілого, а за потреби також схеми, фотографії, витяги з експлуатаційної документації та інші документи, що характеризують місце події (устаткування, машини, апаратура, територія, будівля тощо), медичний висновок щодо діагнозу потерпілого, наявності в його організмі алкоголю, отруйних чи наркотичних речовин.

9. Якщо нещасний випадок визнаний комісією з розслідування таким, що не пов'язаний з виконанням обов'язків військової служби, на затвердження командирі військової частини надається тільки акт за формою НВ-2.

10. Обставинами, за яких нещасний випадок визнається пов'язаним з виконанням обов'язків військової служби і за яких складається акт за формою НВ-3, є:

виконання потерпілим військовослужбовцем службових обов'язків згідно з розпорядком дня військової частини, у тому числі у відрядженні;

виконання потерпілим військовослужбовцем державних обов'язків, в тому числі у випадках, якщо ці обов'язки не були пов'язані з військовою службою;

перебування потерпілого військовослужбовця строкової служби або курсанта військового навчального закладу на території військової частини

у час, визначений розпорядком дня для загартування і фізичного розвитку, додержання правил особистої гігієни, банно-прального обслуговування, відпочинку та інших заходів повсякденної діяльності;

перебування потерпілого військовослужбовця у складі добового наряду;

виконання завдань відповідно до розпоряджень та наказів командира військової частини в позаслужбовий час, у вихідні, святкові та неробочі дні на території військової частини та поза її межами;

прямування на службу або зі служби, під час службових поїздок, повернення до місця служби пішки, на транспортному засобі військової частини, на транспортному засобі загального користування або на власному транспортному засобі;

виконання дій, що не входять до кола службових обов'язків потерпілого військовослужбовця, а саме: із запобігання виникнення аварій або урятування людського життя чи державної власності, підтримання військової дисципліни та охорони правопорядку;

участь у спортивних змаганнях та інших масових заходах і акціях, які проводяться військовою частиною самостійно або за рішенням вищого командування;

прямування потерпілого військовослужбовця до місця відрядження і у зворотному напрямку на транспортному засобі будь-якого виду та форми власності;

заподіяння тілесних ушкоджень іншою особою або вбивство потерпілого військовослужбовця під час виконання ним обов'язків військової служби або дій, зазначених в абзаці 8 цього пункту, незалежно від початку досудового розслідування, крім випадків з'ясування потерпілим та іншою особою особистих стосунків позаслужбового характеру, що підтверджено висновком компетентних органів;

отримання потерпілим військовослужбовцем травми або інших ушкоджень внаслідок погіршення стану його здоров'я, яке сталося під

впливом небезпечного фактору чи середовища у процесі виконання ним обов'язків військової служби, що підтверджено медичним висновком;

раптове погіршення стану здоров'я потерпілого військовослужбовця або його смерть під час виконання обов'язків військової служби внаслідок впливу небезпечних чи шкідливих факторів та (або) важкості чи напруженості роботи, яка виконувалась, що підтверджено медичним висновком, якщо робота, що виконувалась, була протипоказана за медичним висновком про стан його здоров'я та якщо потерпілий не проходив відповідного медичного огляду;

смерть військовослужбовця внаслідок захворювання або травми, отриманих ним раніше під час виконання обов'язків військової служби, що підтверджено медичним висновком;

оголошення судовим рішенням військовослужбовця померлим.

11. Обставини, за яких нещасні випадки не визнаються такими, що пов'язані з виконанням обов'язків військової служби:

перебування потерпілого військовослужбовця за місцем постійного проживання, крім перебування військовослужбовців строкової служби та курсантів військових навчальних закладів за місцем проживання у гуртожитках військових частин казарменого типу;

перебування потерпілого військовослужбовця у відпустці або у звільненні з розташування військової частини, окрім випадків травмування військовослужбовця у цей час при вчиненні ним дій з урятування людського життя чи державної власності, підтримання військової дисципліни та охорони правопорядку;

погіршення стану здоров'я внаслідок отруєння алкоголем, наркотичними засобами, токсичними чи отруйними речовинами, а також їх дії (асфіксія, інсульт, інфаркт, зупинка серця тощо), що підтверджено відповідним медичним висновком, за умов, що отруєння не пов'язано із впливом цих речовин на потерпілого військовослужбовця внаслідок їх застосування у технологічному процесі або незадовільного зберігання чи

транспортування, а потерпілий до настання нещасного випадку був відсторонений від виконання обов'язків командиром (начальником);

алкогольне, токсичне чи наркотичне сп'яніння, не зумовлене технологічним процесом, що стало основною причиною нещасного випадку за відсутності технічних та організаційних причин його настання, що підтверджено відповідним медичним висновком та матеріалами розслідування нещасного випадку;

використання в особистих цілях без відома командування транспортних засобів, озброєння, устаткування, інструментів та матеріалів, які належать військовій частині або використовуються нею;

навмисне вчинення кримінального правопорушення, що встановлено обвинувальним вироком суду або постановою (ухвалою) про закриття кримінального провадження;

навмисне заподіяння військовослужбовцем шкоди своєму здоров'ю;

самовільне залишення військовослужбовцем місця служби;

природна смерть внаслідок вроджених вад здоров'я, смерть від загального захворювання, самогубство, що підтверджено висновками судово-медичної експертизи та (або) відповідною постановою про закриття кримінального провадження.

12. Якщо нещасний випадок стався внаслідок гострих професійних захворювань або отруєнь, крім акта за формою НВ-3 складається також картка обліку професійного захворювання (отруєння) за формою ПЗВ-1 згідно з додатком 5 до цієї Інструкції (далі – картка за формою ПЗВ-1).

13. Випадки, на які складаються акти за формою НВ-3, реєструються у журналі реєстрації потерпілих від нещасних випадків, зазначеному в додатку 6 до цієї Інструкції.

Випадки смерті військовослужбовців, на які складено акт за формою НВ-3 та які сталися внаслідок захворювання або травми, отриманих ними

раніше під час виконання обов'язків військової служби, також реєструються в журналі реєстрації потерпілих від нещасних випадків.

14. На підставі клопотання комісії строк розслідування може бути подовжений понад встановлений пунктом 8 цього розділу, але не більше ніж на 10 діб наказом командира, який призначив комісію.

15. Комісія з розслідування нещасного випадку має право:

отримувати письмові та усні пояснення від свідків та усіх осіб, причетних до нещасного випадку, для з'ясування його обставин та причин;
залучати за узгодженням з командиром військової частини до участі в розслідуванні необхідних спеціалістів військової частини та сторонніх організацій.

16. Військова частина, де стався нещасний випадок, забезпечує фотографування місця події, складання ескізів та схем, проведення експертних досліджень тощо.

17. Командир військової частини у строк до п'яти діб після закінчення розслідування затверджує акти за формами НВ-2 та НВ-3. Затверджені акти разом з матеріалами розслідування зберігаються у діловодстві військової частини, а їх завірені копії надаються (надсилаються):

безпосередньому командиру;

начальнику відповідного військового органу нагляду чи контролю;

командиру підрозділу (батальйону, дивізіону, ескадрильї тощо), до складу якого входить підрозділ, де проходить службу потерпілий внаслідок нещасного випадку військовослужбовець;

командиру підрозділу (служби, роти, батареї, ланки тощо), де проходить службу потерпілий внаслідок нещасного випадку

військовослужбовець, для вручення потерпілому або особі, яка представляє його інтереси;

командиру військової частини, у штаті якої перебуває потерпілий, якщо військовослужбовець був тимчасово відряджений з цієї військової частини.

Притягнення до відповідальності потерпілого від нещасного випадку військовослужбовця під час виконання ним обов'язків військової служби за ненавмисне порушення вимог безпеки, внаслідок якого стався нещасний випадок, не може бути підставою для відмови в складенні і затвердженні акта за формою НВ-3 та взятті на облік цього нещасного випадку за умови, що за висновком комісії з розслідування нещасного випадку, зазначеним у акті за формою НВ-2, випадок визнаний таким, що пов'язаний із виконанням обов'язків військової служби.

У разі незгоди потерпілого військовослужбовця, або членів його сім'ї, або особи, яка представляє їх інтереси, з висновками комісії з розслідування вони мають право протягом місяця, починаючи з дати ознайомлення з актом за формою НВ-2, подати скаргу вищому командирові або до органу, що здійснює контроль за своєчасним і правильним розслідуванням нещасних випадків, чи звернутися до суду у визначений законом строк.

18. За результатами розслідування командир військової частини видає наказ, в якому зазначаються:

дата, місце та обставини, за яких стався нещасний випадок;

військове звання, ім'я, по батькові та дата народження потерпілого військовослужбовця;

вид, характер і локалізація поранення, травми, контузії, каліцтва;

коли стався нещасний випадок (під час виконання обов'язків військової служби чи ні);

перебував чи ні потерпілий військовослужбовець в стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних чи інших отруйних речовин тощо;

порушення нормативно-правових актів, що спричинили нещасний випадок або були супутніми факторами його настання, посадові особи, які допустили ці порушення;

заходи з попередження подібних нещасних випадків у майбутньому;

вжиті заходи дисциплінарного впливу щодо осіб, які допустили порушення нормативно-правових актів, внаслідок яких стався нещасний випадок.

На підставі наказу командира військової частини складається довідка про обставини травми (поранення, контузії, каліцтва) у двох примірниках за формою, визначеною додатком 5 до Положення про військово-лікарську експертизу в Збройних Силах України, затвердженого наказом Міністра оборони України від 14 серпня 2008 року № 402, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 листопада 2008 року за № 1109/15800 (далі – Положення про військово-лікарську експертизу).

19. Акти за формами НВ-2 та НВ-3 разом з матеріалами розслідування, журнал реєстрації потерпілих від нещасних випадків підлягають зберіганню протягом 45 років. Інші примірники актів та їх копії зберігаються до виконання всіх зазначених у них заходів, але не менше п'яти років. Матеріали розслідування подій, пов'язаних зі значними матеріальними збитками, зберігаються протягом 45 років.

У разі ліквідації військової частини акти за формами НВ-2 та НВ-3 разом з матеріалами розслідування, журнал реєстрації потерпілих від нещасних випадків передаються до Галузевого державного архіву

Міністерства оборони України, а їх копії – правонаступнику (за його наявності), який бере на облік ці нещасні випадки.

20. Якщо виявлено факт приховування посадовими особами нещасного випадку, командир військової частини повинен негайно організувати та забезпечити проведення розслідування нещасного випадку згідно з вимогами цієї Інструкції.

21. Після закінчення періоду тимчасової непрацездатності потерпілого військовослужбовця або в разі його смерті, що спричинена нещасним випадком, командир військової частини складає повідомлення про наслідки нещасного випадку (зникнення, смерть) за формою НВ-4, зазначеною у додатку 7 до цієї Інструкції (далі – повідомлення про наслідки за формою НВ-4), та у десятиденний термін надсилає (надає) його посадовим особам, зазначеним у пункті 17 цього розділу.

Повідомлення про наслідки за формою НВ-4 є обов'язковим додатком до акта за формою НВ-3 і підлягає зберіганню разом з ним протягом часу, зазначеного в пункті 19 цього розділу.

22. Нещасний випадок, що стався з військовослужбовцем, який тимчасово був відряджений в установленому порядку до іншої військової частини (в тому числі в райони ведення бойових дій або проведення антитерористичної операції), розслідується і береться на облік тією військовою частиною, до якої був відряджений військовослужбовець і у якій з ним стався нещасний випадок.

23. Нещасний випадок з військовослужбовцем, відрядженим у складі підрозділу до іншої військової частини для проведення бойового злагодження, навчальних стрільб тощо, розслідується військовою частиною, до постійного складу якої входить цей підрозділ.

У цьому випадку до складу комісії з розслідування повинен бути включений представник військової частини, до якої відряджений підрозділ.

У разі якщо до настання нещасного випадку мають відношення інші підрозділи, до складу комісії з розслідування включаються представники військових частин, до постійного складу яких входять ці підрозділи.

24. Нещасні випадки з курсантами (слухачами) військових навчальних закладів, що сталися під час проходження ними стажування у військовій частині, розслідуються і беруться на облік цією військовою частиною. У розслідуванні повинен брати участь представник військового навчального закладу.

25. Контроль за своєчасним і правильним розслідуванням, документальним оформленням та обліком нещасних випадків, виконанням заходів щодо усунення їх причин та вирішення спірних питань з цього приводу здійснюється Службою правопорядку, вищими командирами та відповідними військовими органами нагляду чи контролю залежно від їх функцій, компетенції та повноважень.

У разі виявлення під час здійснення такого контролю порушень вимог цієї Інструкції командир військової частини, у якій виявлені порушення, на вимогу Служби правопорядку, вищого командира або відповідного органу військового нагляду повинен вжити заходів з усунення цих порушень. Залежно від змісту порушень до переліку заходів включаються: проведення первинного, повторного або додаткового розслідування нещасного випадку, затвердження чи перегляд затвердженого акта за формами НВ-2 або НВ-3, визнання чи невизнання нещасного випадку таким, що пов'язаний з виконанням обов'язків військової служби, складення акта за формами НВ-2 або НВ-3.

Заходи з усунення порушень вимог цієї Інструкції також повинні бути вжиті командиром військової частини на підставі припису (додаток 8), виданого посадовою особою відповідного військового органу нагляду під час здійснення заходів контролю.

III. Спеціальне розслідування нещасних випадків, випадків зникнення та випадків смерті військовослужбовців

1. Спеціальному розслідуванню підлягають:

нещасні випадки з військовослужбовцями зі смертельним наслідком під час виконання обов'язків військової служби;

нещасні випадки, внаслідок яких військовослужбовцем під час виконання обов'язків військової служби отримані тяжкі травми;

групові нещасні випадки, що сталися одночасно з двома і більше військовослужбовцями, незалежно від тяжкості ушкодження їх здоров'я;

випадки зникнення військовослужбовців під час виконання обов'язків військової служби;

випадки смерті військовослужбовців під час виконання обов'язків військової служби.

Визначення ступеня тяжкості травм здійснюється відповідно до Класифікатора розподілу травм за ступенем тяжкості, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 04 липня 2007 року № 370, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 07 серпня 2007 року за № 902/14169.

2. Про груповий нещасний випадок, нещасний випадок зі смертельним наслідком, нещасний випадок, що спричинив тяжкі травми, випадок зникнення військовослужбовця або його смерті під час виконання обов'язків військової служби командир військової частини зобов'язаний негайно доповісти через засоби зв'язку та протягом трьох годин надати письмове повідомлення за формою НВ-1:

безпосередньому командирі (начальнику) за підпорядкованістю;

до військової прокуратури за місцем, де стався нещасний випадок, зникнення або смерть;

до Служби правопорядку;

до відповідного військового органу, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язаний нещасний випадок (за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежний, безпеки дорожнього руху, санітарно-епідеміологічний тощо).

Повідомлення за формою НВ-1 надсилається також, коли смерть потерпілого військовослужбовця настала внаслідок раніше отриманої травми. Спеціальне розслідування такого випадку здійснюється згідно з цією Інструкцією з використанням матеріалів раніше проведеного розслідування.

3. Командир (начальник) органу військового управління вищого рівня, який отримав від командира підпорядкованої військової частини повідомлення, зобов'язаний призначити своїм наказом комісію для проведення спеціального розслідування.

До складу комісії зі спеціального розслідування включаються:

один із заступників командира (голова комісії) органу військового управління вищого рівня;

начальники відповідних служб органу військового управління вищого рівня або їх заступники;

начальники відповідних служб військової частини, у якій стався нещасний випадок;

командир підрозділу, де стався нещасний випадок;

представник військового органу, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язаний нещасний випадок (за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежний, безпеки дорожнього руху, санітарно-епідеміологічний тощо), за узгодженням з начальником цього органу;

представник Служби правопорядку за узгодженням з її керівником.

Спеціальне розслідування групового нещасного випадку, під час якого загинуло від двох до чотирьох військовослужбовців включно або

травмовано від чотирьох до дев'яти військовослужбовців включно, проводиться комісією, яка залежно від підпорядкованості військової частини, у якій стався нещасний випадок, призначається наказами: Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України, командувачів видів Збройних Сил України. Якщо такий груповий нещасний випадок стався в районі проведення антитерористичної операції із залученими до її проведення військовослужбовцями, розслідування може призначатись наказом керівника антитерористичної операції.

Спеціальне розслідування групового нещасного випадку, під час якого загинуло п'ять і більше військовослужбовців або травмовано десять і більше військовослужбовців, проводиться комісією, яка залежно від підпорядкованості військової частини, у якій стався нещасний випадок, призначається наказом Міністерства оборони України або Генерального штабу Збройних Сил України.

4. Спеціальне розслідування випадків проводиться у строк не більше 15 діб. За потреби зазначений строк може бути подовжений командиром (начальником), який призначив комісію, зі спеціального розслідування, але не більш як на тридцять діб або на строк, необхідний для проведення судово-медичної експертизи та отримання її висновку. За результатами спеціального розслідування комісія складає акт за формою НВ-2 і оформлює інші матеріали, передбачені цією Інструкцією.

Якщо за висновком комісії з розслідування у акті за формою НВ-2 випадок визнано таким, що пов'язаний з виконанням обов'язків військової служби, у військовій частині, де стався нещасний випадок, протягом доби на кожного потерпілого складаються та подаються на затвердження командиру військової частини акти за формою НВ-3. У цьому разі в актах за формою НВ-3 замість підписів членів комісії з розслідування робиться запис: "Складено відповідно до акта спеціального розслідування".

5. На вимогу комісії зі спеціального розслідування командир (начальник) військової частини, де стався нещасний випадок, зобов'язаний:

зробити за потреби фотознімки місця нещасного випадку, пошкодженого об'єкта, устаткування, інструмента, а також надати комісії технічну документацію та інші необхідні матеріали;

створити належні умови для роботи комісії (забезпечення транспортом, засобами зв'язку, службовими приміщеннями, оргтехнікою);

провести у разі настання нещасного випадку внаслідок гострого професійного захворювання (отруєння) військовослужбовців під час виконання ними обов'язків військової служби медичне обстеження всього особового складу підрозділу військової частини, у якому сталося захворювання (отруєння);

організувати друкування, тиражування і оформлення в необхідній кількості матеріалів розслідування нещасного випадку;

забезпечити проведення необхідних лабораторних досліджень і випробувань, технічних розрахунків.

Члени комісії зі спеціального розслідування мають право одержувати письмові та усні пояснення від військовослужбовців і працівників військової частини та свідків події або проводити їх опитування.

Члени комісії зі спеціального розслідування повинні зустрітися з потерпілими військовослужбовцями або членами їх сімей, розглянути на місці соціальні питання або внести пропозиції щодо їх вирішення відповідним органам, а також надати роз'яснення військовослужбовцям або членам їх сімей стосовно їх прав і належних компенсацій відповідно до законодавства України.

6. До матеріалів спеціального розслідування включаються:

копія наказу про утворення комісії зі спеціального розслідування;

акт розслідування за формою НВ-2;

протокол огляду місця події (додаток 9);

копія акта за формою НВ-3 на кожного потерпілого окремо;
ескіз місця події, що сталася (додаток 10), необхідні плани, схеми, фотознімки;

висновок експертизи (технічної, медичної тощо), якщо за рішенням комісії зі спеціального розслідування вона проводилась;

протокол опитування та пояснювальна записка свідків та інших осіб, причетних до події (додаток 11);

копії документів про проходження потерпілими військовослужбовцями навчання, інструктажу і перевірки знань щодо заходів безпеки під час виконання обов'язків військової служби та копії документів про проходження військової служби;

медичний висновок про причини смерті або характер травми потерпілого військовослужбовця, а також про наявність в його організмі алкоголю та наркотиків;

копії актів перевірок (довідок за результатами перевірок) та приписів, що стосуються нещасного випадку, виданих командирів військової частини представниками вищого командування або представниками відповідних військових органів нагляду чи контролю (державного нагляду за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежного, санітарно-епідеміологічного, безпеки дорожнього руху тощо) до настання нещасного випадку і під час його розслідування.

7. Командир військової частини, де стався зазначений у пункті 1 цього розділу випадок, зобов'язаний у п'ятиденний строк після затвердження акта розслідування за формою НВ-2:

видати наказ про вжиття необхідних заходів щодо запобігання виникненню подібних випадків та притягнення до дисциплінарної відповідальності посадових осіб, які порушили вимоги або своєю діяльністю чи бездіяльністю сприяли виникненню порушень вимог нормативно-правових актів, внаслідок яких стався нещасний випадок або було створено умови для його настання;

надіслати матеріали спеціального розслідування разом з копіями наказу командира (начальника), який призначив розслідування, до військового органу державного нагляду або контролю, до Служби правопорядку, представники яких брали участь у розслідуванні, а також відповідному військовому прокурору, який проводив кримінальне провадження за фактом травмування, загибелі, зникнення або смерті військовослужбовця.

Затверджені акти за формами НВ-2 та НВ-3 разом з матеріалами спеціального розслідування зберігаються у військовій частині, де сталася подія, протягом 45 років. Завірені копії матеріалів спеціального розслідування зберігаються до виконання всіх зазначених в акті за формою НВ-2 заходів, але не менше п'яти років.

У разі ліквідації військової частини матеріали розслідування передаються до Галузевого державного архіву Міністерства оборони України, а їх копії – правонаступнику (за його наявності), який бере на облік відповідні нещасні випадки.

8. Про виконання заходів, зазначених в акті за формою НВ-2, командир військової частини в установлені терміни письмово повідомляє командира (начальника), який призначив розслідування, та органи, представники яких брали участь у розслідуванні.

9. Якщо після проведення спеціального розслідування про зникнення військовослужбовця комісією встановлено, що зникнення зумовлено настанням нещасного випадку під час виконання ним обов'язків військової служби, акт за формою НВ-2 з таким висновком надається членам сім'ї зниклого військовослужбовця або особі, яка представляє їх інтереси, для звернення до суду із заявою про оголошення зниклого військовослужбовця померлим.

Після оголошення судом зниклого військовослужбовця померлим командир військової частини, в якій стався випадок зникнення

військовослужбовця, відповідно до висновку акта за формою НВ-2 складає акт за формою НВ-3 та бере такий нещасний випадок на облік згідно з цією Інструкцією.

IV. Особливості розслідування нещасних випадків з відрядженими зі Збройних Сил України військовослужбовцями

1. Розслідування нещасних випадків з відрядженими зі Збройних Сил України військовослужбовцями проводиться відповідно до вимог цієї Інструкції.

До відряджених зі Збройних Сил України військовослужбовців належать військовослужбовці, які в установленому порядку прикомандировані до Верховної Ради України, місцевих рад у зв'язку з їх обранням на виборні посади або відряджені до державних органів, установ та організацій для заміщення посад, визначених Указами Президента України від 03 травня 2017 року № 126 “Про Перелік посад, що заміщуються військовослужбовцями Збройних Сил України, інших військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення у державних органах, на підприємствах, в установах, організаціях, а також державних та комунальних навчальних закладах, та граничних військових звань за цими посадами” та від 23 квітня 2015 року № 237 “Про деякі питання військово-цивільних адміністрацій”.

2. Комісії з розслідування випадків, зазначених у пункті 1 розділу II та у пункті 1 розділу III цієї Інструкції, призначаються відповідними органами державної влади, державними органами, установами та організаціями, до яких прикомандировані або відряджені військовослужбовці.

За необхідності до складу комісії з розслідування можуть бути залучені представники Служби правопорядку, військового органу, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язаний випадок, за погодженням з керівниками цих органів або фахівці інших органів військового управління Збройних Сил України за погодженням з їх керівниками.

3. Військовий лікувальний заклад, у який доставлений або звернувся потерпілий військовослужбовець, у термін та у порядку, визначені пунктами 4 та 5 розділу II цієї Інструкції, надає екстрене повідомлення:

до органу (установи, організації), до якого прикомандирований або відряджений потерпілий військовослужбовець;

до відповідного військового органу, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язаний нещасний випадок (за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежний, безпеки дорожнього руху тощо);

до регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України у разі, якщо нещасний випадок стався внаслідок гострого професійного захворювання (отруєння).

4. Керівник органу (установи, організації), до якого прикомандирований або відряджений потерпілий військовослужбовець, після отримання повідомлення про нещасний випадок повинен дотримуватись вимог з проведення розслідування та його документального оформлення, встановлених цією Інструкцією для командира військової частини.

Керівник органу (установи, організації) надсилає повідомлення за формою НВ-1 до відповідного військового органу, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язаний нещасний випадок (за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежний, безпеки

дорожнього руху, санітарно-епідеміологічний тощо). Після закінчення розслідування його матеріали разом з актами за формами НВ-2 та НВ-3 надсилаються (надаються) до органів державного та військового управління, представники яких брали участь у розслідуванні нещасного випадку.

У разі настання випадків (одного з випадків), зазначених у пункті 1 розділу III цієї Інструкції, керівник органу (установи, організації) також повинен надати повідомлення за формою НВ-1 до військової прокуратури, Служби правопорядку та до військового органу, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язаний нещасний випадок (за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежний, безпеки дорожнього руху, санітарно-епідеміологічний тощо). До цих органів після закінчення розслідування нещасного випадку надсилаються також матеріали розслідування разом з актами за формами НВ-2 та НВ-3.

Один примірник акта за формою НВ-3 надається потерпілому військовослужбовцю або особі, яка представляє його інтереси.

5. Акти за формами НВ-2 та НВ-3 разом з матеріалами розслідування зберігаються у діловодстві органу (установи, організації) протягом 45 років.

6. Випадки з відрядженими військовослужбовцями, на які складено акт за формою НВ-3, органом (установою, організацією) обліковуються в журналі реєстрації потерпілих від нещасних випадків.

До статистичної звітності, що надається відповідним державним органам, зазначені випадки не включаються.

V. Особливості розслідування нещасних випадків, що сталися в районах бойових дій або проведення антитерористичної операції

1. При настанні нещасних випадків, зазначених у пункті 1 розділу II та пункті 1 розділу III цієї Інструкції, що сталися в районі ведення бойових дій або проведення антитерористичної операції, свідок або військовослужбовець, який виявив нещасний випадок, повинен негайно надати потерпілому військовослужбовцю домедичну допомогу, а за можливості – екстрену медичну допомогу і в разі необхідності вжити всіх можливих заходів щодо евакуації потерпілого військовослужбовця до військового або найближчого лікувального закладу та повідомити найближчого за місцезнаходженням старшого командира (начальника), у безпосередньому або у прямому підпорядкуванні якого на час настання нещасного випадку перебував потерпілий військовослужбовець.

2. Командир (начальник), який отримав повідомлення про нещасний випадок, першочергово зобов'язаний:

одразу після прибуття на місце нещасного випадку організувати надання потерпілому військовослужбовцю домедичної допомоги, а за можливості – невідкладної (екстреної) медичної допомоги та за необхідності – його евакуацію до військового або найближчого лікувального закладу у разі, якщо ці заходи не були здійснені свідком нещасного випадку або військовослужбовцем, який його виявив;

оглянути та обстежити місце нещасного випадку, у разі наявності необхідних засобів здійснити його фото- або відеофіксацію;

опитати прямих та опосередкованих свідків нещасного випадку та причетних до нього осіб, отримати від них письмові пояснення;

скласти ескіз або схему місця, де стався нещасний випадок;

отримати за можливості письмові пояснення військовослужбовців, витяги з наказів або їх копії та інші документи, що підтверджують виконання потерпілим військовослужбовцем під час настання нещасного випадку обов'язків військової служби.

3. Командир (начальник), який отримав повідомлення про нещасний випадок, після вжиття ним першочергових заходів, зазначених у пункті 2 цього розділу, складає, особисто підписує рапорт та за можливості негайно надсилає (надає) його разом з зібраними ним безпосередньо на місці нещасного випадку матеріалами (пояснення, ескізи, схеми та інші документи) командирі військової частини, у складі якої на момент настання нещасного випадку проходив службу потерпілий військовослужбовець.

У рапорті зазначаються:

дата і час настання нещасного випадку;

стислий опис та характеристика місця нещасного випадку;

відомості про потерпілого військовослужбовця: посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові, число, місяць та рік народження;

стислий опис обставин та ймовірних причин нещасного випадку;

вид, характер та локалізація травми або поранення, що отримав потерпілий від нещасного випадку військовослужбовець;

відомості про свідків нещасного випадку та причетних до нього осіб;

інформація про обсяг домедичної допомоги або невідкладної (екстреної) медичної допомоги, наданої безпосередньо на місці нещасного випадку;

лікувальний заклад, у який евакуйовано потерпілого військовослужбовця;

час та дата складення рапорту, посада, військове звання, прізвище, ініціали командира (начальника), який склав та підписав рапорт.

4. Командир військової частини після отримання рапорту зобов'язаний організувати проведення розслідування та його документальне оформлення згідно з вимогами цієї Інструкції.

5. Комісія з розслідування після розгляду та вивчення інформації, що міститься у первинному рапорті та наданих разом з ним документах, оформлює акт за формою НВ-2 та у разі, якщо випадок за висновком

комісії визнано таким, що пов'язаний з виконанням обов'язків військової служби, складає акт за формою НВ-3.

6. Комісія з розслідування нещасного випадку за необхідності може провести повторний огляд місця нещасного випадку та повторне опитування свідків нещасного випадку і причетних до нього осіб.

7. У разі якщо у складеному на місці нещасного випадку первинному рапорті та наданих разом з ним документах не міститься достатньої інформації щодо характеристики місця нещасного випадку (відсутні опис, ескіз, схема тощо), а повторний його огляд здійснити неможливо внаслідок певних обставин (знищення місця нещасного випадку внаслідок обстрілу, знаходження місця нещасного випадку на території противника, знаходження місця нещасного випадку в зоні постійних обстрілів або на мінних полях тощо), комісія з розслідування проводить огляд місця нещасного випадку на відстані за допомогою оптичних приладів та за можливості здійснює його фото- або відеофіксацію (в тому числі за допомогою безпілотних літальних апаратів), складає карту-схему місця нещасного випадку із зазначенням його стислої характеристики і координат (довготи і широти), додає карту-схему до матеріалів розслідування та зазначає про це в акті за формою НВ-2.

8. Посадова особа, яка призначила розслідування нещасного випадку, за наявності непередбачуваних обставин з урахуванням реальної бойової обстановки має право за клопотанням голови комісії з розслідування нещасного випадку продовжити строк проведення розслідування понад встановлений до 20 діб, а при настанні випадків, зазначених у пункті 1 глави III цієї Інструкції, – до 45 діб або на строк, необхідний для проведення судово-медичної експертизи та отримання її висновку, із зазначенням у наказі обґрунтованих причин продовження розслідування.

VI. Розслідування причин виникнення професійних захворювань та отруєнь, їх облік

1. Усі вперше виявлені хронічні професійні захворювання та отруєння (далі – профзахворювання) військовослужбовців підлягають розслідуванню. Діагноз професійного захворювання встановлюється згідно з Переліком професійних захворювань, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 08 листопада 2000 року № 1662.

2. До профзахворювання належить захворювання, що виникло внаслідок виконання військовослужбовцем обов'язків військової служби та зумовлене виключно або переважно впливом шкідливих факторів середовища, де виконувались ці обов'язки, та (або) шкідливим фактором процесу їх виконання.

До хронічного профзахворювання належить також захворювання, що виникло після багаторазового та (або) тривалого впливу на військовослужбовця шкідливих факторів процесу виконання обов'язків військової служби.

Хронічне професійне захворювання не завжди супроводжується втратою працездатності.

3. Причинний зв'язок профзахворювання з проходженням служби військовослужбовцями Збройних Сил України визначається штатними військово-лікарськими комісіями (далі – ВЛК) у порядку, визначеному Положенням про військово-лікарську експертизу, на підставі клінічних даних і санітарно-гігієнічної характеристики умов служби, що складаються лікарем з гігієни праці регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України

за участю командування військової частини, та затверджуються головним санітарним лікарем регіону.

За необхідності до складання санітарно-гігієнічної характеристики можуть залучатись лікарі інших напрямів регіональних санітарно-епідеміологічних підрозділів служби превентивної медицини Міністерства оборони України.

Санітарно-гігієнічна характеристика видається на запит начальника військово-лікувального закладу або начальника штатної ВЛК, який подається протягом трьох робочих днів після встановлення підозри на хронічне професійне захворювання (отруєння) начальнику регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України за місцезнаходженням військового підрозділу.

4. Обстеження та медичний огляд військовослужбовців у разі підозри на профзахворювання проводяться ВЛК військових лікувальних закладів Міністерства оборони України, перелік яких зазначений у додатку 12 до цієї Інструкції.

У спірних випадках для встановлення остаточного діагнозу і причинного зв'язку профзахворювання з впливом умов служби Центральна ВЛК вирішує питання подальшого обстеження та медичного огляду військовослужбовців згідно з законодавством України.

5. На кожного хворого на профзахворювання начальником лікувального відділення військового лікувального закладу складається повідомлення про профзахворювання (отруєння) за формою ПЗВ-2 (далі – повідомлення за формою ПЗВ-2) (додаток 13). Протягом трьох діб після встановлення остаточного діагнозу профзахворювання повідомлення за формою ПЗВ-2 надсилається до військової частини, до регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини

Міністерства оборони України та до військового лікувального закладу, який обслуговує цю частину.

6. Командир військової частини, отримавши повідомлення за формою ПЗВ-2, призначає розслідування причин кожного випадку профзахворювання, яке проводиться протягом десяти діб.

Розслідування профзахворювання проводиться комісією з розслідування причин профзахворювання у складі голови комісії – представника регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України та її членів – представників командування військової частини, відповідних служб військової частини (за потреби), військово-медичної служби.

У розслідуванні профзахворювань інфекційної та паразитарної етіології обов'язково повинні брати участь фахівці з епідеміології та паразитології регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України.

Розслідування двох та більше випадків профзахворювань одночасно у одного військовослужбовця проводиться з урахуванням послідовності цих профзахворювань після отримання повідомлення за формою ПЗВ-2.

У цьому випадку в акті розслідування причин хронічного професійного захворювання (отруєння) за формою ПЗВ-3, зазначеною у додатку 14 до цієї Інструкції (далі – акт за формою ПЗВ-3), також зазначається виявлене раніше у цього військовослужбовця профзахворювання (діагноз) із зазначенням року виявлення.

7. Командир військової частини зобов'язаний подати до комісії з розслідування причин профзахворювання дані лабораторних досліджень шкідливих факторів умов служби із зазначенням показників інструментальних вимірювань, необхідну документацію (технологічні регламенти, вимоги і нормативи з безпеки умов служби), надати комісії з розслідування причин профзахворювання приміщення, транспорт і засоби

зв'язку, організувати друкування, розмноження і оформлення в необхідній кількості примірників матеріалів розслідування.

8. Комісія з розслідування зобов'язана:

скласти програму розслідування причин профзахворювання;

скласти акт за формою ПЗВ-3, у якому визначити заходи щодо запобігання впливу шкідливих факторів, що сприяли розвитку профзахворювання, та заходи з нормалізації умов служби, а також визначити осіб, які порушили вимоги нормативно-правових актів (правил, санітарних норм тощо), що призвело до професійного захворювання або сприяло його виникненню та розвитку.

9. Комісія з розслідування причин профзахворювання проводить оцінку відповідності умов служби хворого військовослужбовця вимогам санітарних норм за матеріалами раніше проведених обстежень і досліджень робочих (службових) місць, вивчає приписи регіональних санітарно-епідеміологічних підрозділів служби превентивної медицини Міністерства оборони України, отримує письмові пояснення командирів і військовослужбовців з питань, що пов'язані з розслідуванням причин виникнення профзахворювання.

Акт за формою ПЗВ-3 складається комісією з розслідування причин профзахворювання та надається на затвердження командирі військової частини протягом трьох діб після закінчення розслідування.

Командир військової частини у строк до п'яти діб після отримання акта за формою ПЗВ-3 затверджує всі його примірники та надсилає (надає) зазначеним нижче посадовим особам:

командиру (начальнику) за підпорядкованістю військової частини;

начальнику регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України (для аналізу і контролю за виконанням попереджувальних заходів);

начальнику медичної служби військової частини;

командиру підрозділу (батальйону, дивізіону, ескадрильї тощо), до складу якого входить підрозділ, де проходить службу військовослужбовець, який отримав профзахворювання;

командиру підрозділу (служби, роти, батареї, ланки тощо), де проходить службу військовослужбовець, який отримав профзахворювання, для вручення хворому або особі, яка представляє його інтереси;

начальнику військового лікувального закладу, який обслуговує цю військову частину;

командиру військової частини, у штаті якої перебуває військовослужбовець, який отримав профзахворювання, якщо військовослужбовець був тимчасово відряджений з цієї військової частини.

За результатами розслідування командир військової частини проводить на нараді розгляд та аналіз виникнення причин і обставин, що спричинили профзахворювання.

10. Командир військової частини зобов'язаний у п'ятиденний строк після затвердження акта за формою ПЗВ-3 видати наказ про заходи щодо запобігання профзахворюванням, а також про притягнення до відповідальності посадових осіб, які допустили порушення нормативно-правових актів, внаслідок яких виникло профзахворювання.

Про виконання заходів щодо запобігання профзахворюванням, запропонованих комісією з розслідування, командир військової частини у термін, зазначений в акті за формою ПЗВ-3, письмово інформує регіональний санітарно-епідеміологічний підрозділ служби превентивної медицини Міністерства оборони України.

У випадку втрати військовослужбовцем працездатності внаслідок хронічного профзахворювання командир військової частини направляє хворого військовослужбовця для проходження ВЛК щодо розгляду питання про його придатність до подальшого проходження військової служби.

11. Контроль за правильним та своєчасним розслідуванням причин виникнення профзахворювань, оформленням документації, а також за виконанням заходів щодо усунення причин, що призвели до виникнення профзахворювання, здійснюють регіональні санітарно-епідеміологічні підрозділи служби превентивної медицини Міністерства оборони України.

12. Розслідування причин випадків профзахворювань військовослужбовців, які направлені для виконання обов'язків військової служби за межі військової частини, проводиться комісією з розслідування причин профзахворювання під головуванням представника регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України, що здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд (контроль) у військовій частині, де виявлено випадки профзахворювання.

13. У разі отримання профзахворювання військовослужбовцем, який був відряджений до іншої військової частини, командир військової частини, де виявлено захворювання, повинен протягом трьох діб повідомити про це командира військової частини, військовослужбовцем якої є хворий. У роботі комісії з розслідування такого випадку обов'язково повинен брати участь представник військової частини, військовослужбовцем якої є хворий.

14. Реєстрація та облік профзахворювань військовослужбовців, які направлені для виконання обов'язків військової служби за межі військової частини, здійснюються військовою частиною за місцем основної служби хворого та регіональним санітарно-епідеміологічним підрозділом служби превентивної медицини Міністерства оборони України, що здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд (контроль) у цій військовій частині.

15. Причинний зв'язок профзахворювань з умовами військової служби звільнених із військової служби військовослужбовців, які раніше пройшли медичний огляд у ВЛК розформованих військових частин, визначають штатні ВЛК, у межах території відповідальності яких проживають звільнені з військової служби військовослужбовці. У разі підтвердження причинного зв'язку профзахворювання звільнених з військової служби військовослужбовців з умовами військової служби розслідування профзахворювання проводиться згідно з пунктами 5 – 11 цього розділу.

16. Підтверджені випадки профзахворювань у військовослужбовців, які змінили місце служби, розслідуються згідно з пунктами 5 – 11 цього розділу. Облік та реєстрація профзахворювань звільнених з військової служби військовослужбовців та військовослужбовців, які змінили місце служби, проводяться у тій військовій частині, де виникло профзахворювання та було створено умови для його розвитку, і в регіональному санітарно-епідеміологічному підрозділі служби превентивної медицини Міністерства оборони України, що здійснює санітарно-епідеміологічний нагляд (контроль) у цій військовій частині.

17. Реєстрація та облік профзахворювань здійснюються у журналі обліку професійних захворювань (отруєнь), форма якого визначена у додатку 15 до цієї Інструкції, у регіональних санітарно-епідеміологічних підрозділах служби превентивної медицини Міністерства оборони України та у військових лікувальних закладах на підставі повідомлення за формою ПЗВ-2 та акта за формою ПЗВ-3. До журналу обліку професійних захворювань (отруєнь) також вноситься ступінь втрати працездатності кожного військовослужбовця, у якого виявлено профзахворювання.

Якщо у військовослужбовця виявлено декілька профзахворювань, їх реєструють в журналі обліку професійних захворювань (отруєнь) один раз із зазначенням усіх діагнозів.

Регіональні санітарно-епідеміологічні підрозділи служби превентивної медицини Міністерства оборони України на підставі актів за формою ПЗВ-3 складають картки за формою ПЗВ-1. Картки за формою ПЗВ-1 або їх записи на електронних чи магнітних носіях зберігаються в регіональних санітарно-епідеміологічних підрозділах служби превентивної медицини Міністерства оборони України протягом 45 років.

18. Порядок збору та передачі інформації для автоматизованої системи обліку і аналізу профзахворювань серед військовослужбовців визначається Центральним санітарно-епідеміологічним управлінням Міністерства оборони України.

19. Картки за формою ПЗВ-1 або електронні чи магнітні носії з даними цих карток щороку до 01 лютого і до 01 серпня надсилаються до Центрального санітарно-епідеміологічного управління Міністерства оборони України.

VII. Розслідування та облік аварій

1. Аварії розподіляються на:

аварії першої категорії;

аварії другої категорії;

аварії, що не мають категорії.

2. Аварією першої категорії є аварія, внаслідок якої:

загинуло п'ять чи більше або травмовано десять чи більше військовослужбовців;

стався викид отруйних, радіоактивних, небезпечних речовин за межі санітарно-захисної зони військової частини;

збільшилася концентрація забруднюючих речовин у навколишньому природному середовищі більше ніж у 10 разів;

зруйновано будівлі, споруди або основні конструкції потенційно-небезпечного об'єкта (далі – об'єкт), що створило загрозу для життя і здоров'я значної кількості особового складу військової частини чи населення.

3. Аварією другої категорії є аварія, внаслідок якої:

загинуло від двох до чотирьох включно або травмовано від чотирьох до дев'яти включно військовослужбовців;

зруйновано будівлі, споруди або основні конструкції об'єкта, що створило загрозу для життя і здоров'я особового складу військової частини.

4. До аварій, що не мають категорії, належать аварії, що не призвели до наслідків, зазначених у пунктах 2, 3 цього розділу.

Випадки порушення технологічних процесів, роботи устаткування, тимчасової зупинки об'єктів (менше однієї доби) у результаті спрацювання автоматичних захисних блокувань та інші локальні порушення в їх роботі, внаслідок яких не сталося нещасних випадків та руйнування або пошкодження будівель, обладнання, машин і механізмів, та які за характером і наслідками не належать до аварій першої або другої категорії, є виробничими неполадками і розслідуванню у порядку, передбаченому цією Інструкцією, не підлягають.

5. Військовослужбовець (або інша особа), який(яка) став(ла) свідком виникнення аварії, повинен (повинна) негайно повідомити про це безпосереднього командира (начальника), керівника робіт або іншу

посадову особу військової частини, які в свою чергу зобов'язані повідомити командування військової частини.

6. Командир військової частини, за його відсутності – черговий по військовій частині зобов'язані вжити заходів щодо рятування потерпілих і надання їм медичної допомоги, запобігання подальшому поширенню аварії, установлення меж небезпечної зони та обмеження доступу до неї людей. Якщо необхідні відновлювальні роботи, обладнання, озброєння, військова техніка або споруди, що підлягають відновленню, повинні бути сфотографовані до початку розслідування аварії, а всі речові докази, що характеризують аварію, збережені, експлуатаційна документація має бути вилучена та опечатана особисто командиром військової частини.

7. Про аварію першої чи другої категорії та аварію, що не має категорії, командир військової частини зобов'язаний негайно повідомити:

безпосереднього командира (начальника);

військову прокуратуру за місцем виникнення аварії;

Службу правопорядку;

відповідний військовий орган, що здійснює державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язана аварія (за безпечним веденням робіт військовослужбовцями, пожежний, безпеки дорожнього руху, санітарно-епідеміологічний тощо).

8. Розслідування аварії, під час якої сталися нещасні випадки з військовослужбовцями, проводиться з урахуванням вимог розділів I – III цієї Інструкції.

9. Розслідування аварій проводиться комісіями, що утворюються:

у разі аварії першої категорії (якщо Кабінетом Міністрів України не прийнято спеціального рішення щодо її розслідування) – наказами Міністерства оборони України або Генерального штабу Збройних Сил

України залежно від підпорядкованості військової частини, де сталася аварія;

у разі аварії другої категорії – наказами Міністерства оборони України, державного секретаря Міністерства оборони України, Генерального штабу Збройних Сил України, командувачів видів Збройних Сил України залежно від підпорядкованості військової частини, де сталася аварія;

у разі аварії, внаслідок якої сталися випадки, зазначені у пункті 1 розділу III цієї Інструкції, – наказом вищого командира, якому безпосередньо підпорядкований командир військової частини, де сталася аварія;

у разі аварії без нещасних випадків або аварії, внаслідок якої сталися нещасні випадки, не зазначені у пункті 1 розділу III цієї Інструкції, – наказом командира військової частини, де сталася аварія.

10. До складу комісії з розслідування аварії (далі – комісія) включаються необхідні фахівці та представники військових органів управління, що здійснюють державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язана аварія.

11. Якщо аварія сталася з вантажопідіймальним краном або машиною, підйомником, паровим або водогрійним котлом, посудиною, що працює під тиском, ліфтом, які згідно з нормативно-правовими актами підлягають реєстраційному обліку в органі державного технічного нагляду Збройних Сил України, до складу комісії незалежно від ступеня важкості наслідків та заподіяної аварією шкоди включається представник цього органу.

У разі аварії із зазначеними вище об'єктами, що не підлягають реєстраційному обліку, але внаслідок якої стався нещасний випадок, зазначений у пункті 1 розділу III цієї Інструкції, до складу комісії також

включається представник органу державного технічного нагляду Збройних Сил України.

Перелік аварій з об'єктами державного технічного нагляду, що підлягають розслідуванню, зазначений у додатку 16 до цієї Інструкції.

12. У ході розслідування комісія визначає характер та масштаб аварії, встановлює її обставини та причини, факти порушення вимог законів України та інших нормативно-правових актів, правил експлуатації устаткування, визначає якість окремих вузлів, конструкцій, їх відповідність вимогам технічних умов, якість виконання будівельно-монтажних робіт, технічні та організаційні причини аварії, встановлює осіб, діяльність або бездіяльність яких призвела до аварії, визначає заходи щодо ліквідації її наслідків та запобігання подібним аваріям.

13. Комісія зобов'язана протягом 15 діб розслідувати аварію, скласти акт за формою НВ-2 та надати його на затвердження посадовій особі, яка призначила розслідування. Залежно від характеру аварії за необхідності проведення додаткових досліджень або експертиз встановлений строк розслідування може бути подовжений понад встановлений цим пунктом посадовою особою, яка призначила розслідування, але не більше ніж на 30 діб. У разі аварії, внаслідок якої сталися випадки, зазначені у пункті 1 розділу III цієї Інструкції, розслідування проводиться у строки, визначені пунктом 4 розділу III та пунктом 8 розділу V цієї Інструкції. До акта за формою НВ-2 повинні бути додані: ескіз місця події, пояснення осіб, причетних до аварії, дані лабораторних досліджень та інші матеріали, що характеризують обставини аварії та її причини, а також висновки фахівців та експертів, залучених до розслідування аварії.

Члени комісії мають право:

одержувати письмові пояснення від осіб, причетних до аварії;

запрошувати для участі у розслідуванні фахівців з інших організацій (науково-дослідних, монтажних, ремонтних, налагоджувальних тощо);

визначати необхідність проведення та обсяг технічних розрахунків, лабораторних досліджень, іспитів та інших робіт, необхідних для об'єктивного проведення розслідування;

використовувати в інтересах розслідування надані командиром військової частини, де стався нещасний випадок, транспортні засоби та засоби зв'язку.

Шкода, заподіяна аварією, визначається з урахуванням втрат, зазначених у відомостях про зумовлені аварією втрати (додаток 17).

Перед наданням акта за формою НВ-2 на затвердження посадовій особі, яка призначила розслідування, він підписується головою та членами комісії. У разі незгоди зі змістом акта член комісії підписує його з відміткою про наявність окремої думки, яку викладає письмово і додає до акта за формою НВ-2, як його невід'ємну частину.

14. За результатами розслідування аварії видається наказ посадовій особи, яка призначила розслідування, де відповідно до висновків комісії зазначаються заходи щодо запобігання подібним аваріям і притягаються до відповідальності особи, які порушили вимоги законодавства, військових статутів Збройних Сил України та інших нормативно-правових актів.

15. Матеріали розслідування аварії разом з копіями наказів не пізніше п'яти діб після закінчення розслідування надсилаються (надаються) командирі військової частини, де сталася аварія, до органів військового управління, представники яких брали участь у розслідуванні, та за необхідності – до Служби правопорядку і до військової прокуратури за місцем виникнення аварії.

Матеріали розслідування аварії зберігаються у військовій частині не менше ніж 10 років, а у випадку аварії першої або другої категорії чи

аварії, внаслідок якої стався нещасний випадок або внаслідок якої державі нанесені значні матеріальні збитки, – протягом 45 років.

16. Якщо аварія сталася через проектні недоробки або конструктивні недоліки устаткування, що виявлені у ході розслідування, до участі в роботі комісії залучаються представники підприємств та організацій, які розробляли та виготовляли це устаткування. У цьому разі командир військової частини зобов'язаний надіслати проектній організації, заводу-виробнику устаткування обґрунтовані рекламации, а їх копії – до органів, до сфери управління яких належить підприємство, проектна організація або завод-виробник.

Копії рекламаций також надсилаються до органу, що видав дозвіл на виготовлення устаткування або проводив сертифікацію цього устаткування.

17. Облік аварій здійснюють військові частини, у яких вони сталися, і відповідні військові органи управління, що здійснюють державний нагляд або контроль у сфері, з якою пов'язана аварія, з реєстрацією їх у журналі реєстрації аварій, зразок якого наведений у додатку 18 до цієї Інструкції.

Строк зберігання журналу реєстрації аварій “Постійно”.

Начальник Управління державного технічного нагляду
Збройних Сил України
полковник
В.І.ЛИТВИНЧУК

Додаток 1

до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 4 розділу II)

ЕКСТРЕНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ
про звернення потерпілого від нещасного випадку

1. Військове звання, прізвище, ім'я, по батькові потерпілого
військовослужбовця _____

2. Стать _____, вік _____

3. Військова частина (установа) _____

(умовне найменування та поштова адреса)

4. Попередній діагноз _____

5. небезпечний, шкідливий фактор, який спричинив травмування

6. Дати:
травмування _____
установлення діагнозу _____
госпіталізації _____

7. Місце госпіталізації _____

8. Дата і час передачі первинної інформації _____

9. Військове звання, посада, прізвище, ініціали та підпис особи, яка
надіслала повідомлення

10. Військове звання, посада, прізвище, ініціали та підпис особи,
яка одержала повідомлення

Додаток 2
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 5 розділу II)

Форма НВ-1

Кому _____

“ _ ” _____ 20__ року

ПОВІДОМЛЕННЯ
про нещасний випадок (зникнення або смерть)

1. Дата і час нещасного випадку _____

2. Місце нещасного випадку і його стисла характеристика _____

3. Відомості про потерпілого (потерпілих) _____

(посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові, рік народження,

місце служби, сімейний стан, характер травм)

4. Обставини і причини нещасного випадку (стисло) _____

Командир військової частини

(військове звання, підпис, ініціали, прізвище)

М.П.

Додаток 3
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 8 розділу II)

Форма НВ-2

АКТ
проведення розслідування (спеціального розслідування)
нещасного випадку (зникнення, смерті, аварії)

Випадок (аварія) стався (сталася) “__” _____ 20__ року о
____ год. з _____
(військове звання, прізвище, ім'я, по батькові потерпілого,

посада, найменування військової частини,

де стався випадок, її підпорядкування)

Комісія, призначена наказом _____,
у складі:
голови _____;
(посада, військове звання, ініціали та прізвище)
членів: _____,
(посади, військові звання, ініціали та прізвища)

за участю залучених фахівців

(посади, військові звання, ініціали та прізвища)

провела у період з “__” по “__” _____ 20__ року розслідування
(спеціальне розслідування) нещасного випадку (зникнення, смерті, аварії).

1. Відомості про потерпілого (потерпілих):

1) посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові, дата
призову військовим комісаріатом, кількість років на службі, час
проходження навчання, інструктажу, перевірки знань щодо безпечного
виконання обов'язків за посадою (робіт), дата останнього медичного
огляду, наслідки нещасного випадку (у разі групових нещасних випадків
зазначаються відомості окремо щодо кожного потерпілого);

2) відомості про членів сім'ї, які перебувають на утриманні
потерпілого, прізвище, ім'я, по батькові, рік народження, сімейний стан,
рід занять (відомості про членів сім'ї зазначаються тільки у разі нещасних

випадків зі смертельним або тяжким наслідком та випадків зникнення або смерті).

2. Характеристика об'єкта, ділянки та місця нещасного випадку.

У стислій характеристиці військової частини, об'єкта, ділянки та місця, де стався нещасний випадок (зникнення, смерть, аварія), наводяться відомості про проектний, затверджений та фактичний режими роботи об'єкта (устаткування) до нещасного випадку (аварії).

Описується стан об'єкта (ділянки), устаткування (конструкцій) і матеріалів, що застосовувалися перед аварією (нещасним випадком), а також дається висновок про їх відповідність нормативним вимогам.

Зазначається наявність аналогічних нещасних випадків (аварій), якщо вони мали місце у військовій частині. Описується організація роботи щодо забезпечення безпечної життєдіяльності військовослужбовців та вказуються її недоліки у військовій частині.

Якщо нещасний випадок стався через аварію, до цього розділу акта додатково вносяться дані щодо:

категорії аварії;

розміру загальної шкоди, заподіяної аварією (у гривнях).

3. Обставини, за яких стався нещасний випадок (аварія).

Описуються події, що відбувалися, та роботи, які проводилися до настання нещасного випадку (аварії), зазначається, як проходив процес роботи під час виконання обов'язків військової служби, хто керував роботами і які давав вказівки, дії потерпілого (потерпілих) та інших осіб перед настанням нещасного випадку (аварії).

Викладається послідовність подій, наводяться небезпечні та шкідливі фактори, що впливали на потерпілого під час служби, вказується конкретно машина, озброєння, інструмент, устаткування, експлуатація яких призвела до нещасного випадку, наявність небезпечних умов і небезпечні дії потерпілого або інших осіб, характер аварії.

Перелічуються заходи, вжиті для ліквідації аварії (якщо вона мала місце).

4. Причини нещасного випадку (аварії).

Наводяться основні технічні та організаційні причини нещасного випадку (аварії), включаючи перевищення гранично допустимих норм небезпечних і шкідливих факторів, невідповідність засобів колективного, індивідуального та медичного захисту вимогам чинних нормативно-правових актів або їх нестача, якщо ці причини вплинули на подію. Після

кожної причини зазначається, які конкретні вимоги законодавства та нормативно-правових актів, інструкцій з безпечного виконання робіт, посадових інструкцій були порушені (з посиланням на відповідні статті, розділи, пункти).

Зазначаються узагальнені результати перевірки військової частини відповідними військовими органами нагляду та контролю.

5. Заходи щодо усунення причин нещасних випадків (аварії).

Запропоновані заходи повинні складатися із:

заходів щодо ліквідації наслідків аварії (за потреби);

заходів щодо усунення безпосередніх причин нещасного випадку і запобігання подібним випадкам.

Ці заходи можуть бути викладені у вигляді таблиці або перераховані в тексті із зазначенням змісту заходів, термінів їх виконання і посадових осіб, які відповідають за їх своєчасну реалізацію.

6. Висновки комісії щодо осіб, які допустили порушення законодавчих та інших нормативно-правових актів, внаслідок яких стався нещасний випадок, та пропозиції щодо притягнення їх до відповідальності.

У цьому розділі зазначаються особи, у тому числі й потерпілі, чий дії або бездіяльність призвели до нещасного випадку (зникнення, смерті, аварії). Зазначаються конкретні порушення законодавчих і нормативно-правових актів, посадових інструкцій тощо із зазначенням статей, параграфів та пунктів. Наприкінці розділу зазначаються конкретні пропозиції щодо притягнення до відповідальності осіб, які порушили або допустили порушення, внаслідок яких стався нещасний випадок. У висновку зазначається, що даний нещасний випадок підлягає (не підлягає) обліку і на нього складається (не складається) акт за формою НВ-3.

7. Перелік матеріалів, що додаються _____

Голова комісії _____
(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Члени комісії: _____
(військові звання, підписи, ініціали та прізвища)

Додаток 4
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 8 розділу II)

Форма НВ-3

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада, військове звання)

(підпис, ініціали та прізвище)
“ ____ ” _____ 20__ року

АКТ №
про нещасний випадок (зникнення, смерть)

(військове звання, прізвище, ім'я, по батькові потерпілого військовослужбовця)

1. Дата і час нещасного випадку: _____
(число, місяць, рік, година, хвилини)

2. Військова частина, військовослужбовцем якої є потерпілий:

(умовне найменування)

1) адреса військової частини, військовослужбовцем якої є
потерпілий:

місто _____

область _____

район _____

населений пункт _____

2) місце нещасного випадку _____

3. Відомості про потерпілого:

стать (чоловіча, жіноча) _____

число, місяць, рік народження _____

посада, військове звання _____

стаж військової служби (загальний) _____

стаж військової служби за посадою _____

4. Проведення навчання з потерпілим та інструктажу з техніки (заходів) безпеки:

1) навчання за професією чи видом діяльності, під час виконання якої стався нещасний випадок _____
(число, місяць, рік)

2) проведення інструктажів:

вступного _____
(число, місяць, рік)

первинного _____
(число, місяць, рік)

повторного _____
(число, місяць, рік)

цільового _____
(число, місяць, рік)

3) перевірка знань за професією чи видом діяльності, під час виконання якої стався нещасний випадок (для робіт підвищеної небезпеки)

(число, місяць, рік)

5. Проходження медоглядів:

1) попередній (проводиться військово-лікарською комісією)

(число, місяць, рік)

2) періодичний (під час щорічної диспансеризації)

(число, місяць, рік)

6. Обставини, за яких стався нещасний випадок:

1) вид події _____
2) шкідливий фактор та його значення _____

7. Причини нещасного випадку

8. Устаткування, озброєння, військова техніка, машини, механізми, транспортні засоби, експлуатація яких призвела до нещасного випадку

(найменування, тип, марка, рік випуску)

9. Характеристика, вид, локалізація травми та медичний висновок щодо ушкодження здоров'я (діагноз) потерпілого військовослужбовця:

1) перебування потерпілого у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння _____
(так, ні)

10. Особи, які допустили порушення законодавства та нормативно-правових актів (з боку військової частини, сторонньої організації, сторонньої особи, потерпілого), внаслідок яких стався нещасний випадок:

_____ (посади, військові звання, ініціали, прізвища,

_____ порушені вимоги нормативно-правових актів)

11. Свідки нещасного випадку:

_____ (посади, військові звання, прізвища, імена, по батькові, місця служби,

_____ постійні місця проживання)

12. Заходи щодо усунення причин нещасного випадку:

№ з/п	Найменування заходів	Термін виконання	Виконавець	Відмітка про виконання
1	2	3	4	5

13. Наслідки нещасного випадку: _____
(потерпілий одужав, визнаний ВЛК

_____ непридатним або обмежено непридатним до військової служби, помер)

Голова комісії _____
(посада, військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Члени комісії: _____
(посади, військові звання, підписи, ініціали та прізвища)

“__” _____ 20__ року

Примітки:

1. Підпункт 1 пункту 6 зазначається відповідно до глави 1 класифікатора, зазначеного у цьому додатку.
2. Пункт 7 зазначається відповідно до глави 2 класифікатора, зазначеного у цьому додатку.

КЛАСИФІКАТОР

1. Вид події, що призвела до нещасного випадку:

01 – пригоди (події) на транспорті;

01.1 – дорожньо-транспортна пригода на дорогах (шляхах) загального користування, у тому числі:

01.1.1 – наїзд транспортних засобів на потерпілого;

01.2 – дорожньо-транспортна пригода на території військової частини, у тому числі:

01.2.1 – наїзд транспортних засобів на потерпілого;

01.3 – авіаційна подія;

01.4 – морська та річкова подія;

01.5 – транспортна подія на залізничному транспорті;

02 – падіння потерпілого, у тому числі:

02.1 – під час пересування;

02.2 – з висоти;

02.3 – в колодязь, ємність, яму тощо;

03 – падіння, обрушення, обвалення предметів, матеріалів, породи, ґрунту тощо, у тому числі:

03.1 – обрушення, обвалення будівель, споруд та їх елементів;

03.2 – обвалення та обрушення породи, ґрунту тощо;

03.3 – падіння, зсув, перекидання технологічних транспортних засобів;

03.4 – падіння устаткування (обладнання) або їх конструктивних елементів;

04 – дія предметів та деталей, що рухаються, розлітаються, обертаються, у тому числі:

04.1 – дія рухомих і таких, що обертаються, деталей обладнання, машин і механізмів;

04.2 – дія предметів, що розлітаються в результаті вибуху або руйнування приладів, посудин, які перебувають під тиском, у вакуумі;

05 – ураження електричним струмом, у тому числі:

05.1 – у разі доторкання до ліній електропередач та обірваних проводів;

05.2 – у разі наближення на недопустиму відстань до струмоведучих частин, що перебувають під напругою;

05.3 – у разі дії блискавки;

06 – дія температур, у тому числі:

06.1 – дія підвищених температур (крім пожежі);

06.2 – дія низьких температур (обмороження);

07 – дія шкідливих і токсичних речовин;

08 – дія іонізуючого випромінювання;

09 – показники важкості праці;

10 – показники напруженості праці;

11 – ушкодження внаслідок контакту з тваринами, комахами, іншими представниками фауни, а також флори;

12 – утоплення;

13 – асфіксія;

14 – навмисне вбивство або травма, заподіяна іншою особою;

15 – техногенна аварія;

16 – стихійне лихо;

17 – пожежа;

18 – вибух;

19 – самогубство;

20 – зникнення військовослужбовця;

21 – газодинамічне явище;

22 – погіршення стану здоров'я;

23 – інші види.

2. Причини настання нещасного випадку:

Технічні:

01 – конструктивні недоліки, недосконалість, недостатня надійність засобів виробництва;

02 – конструктивні недоліки, недосконалість, недостатня надійність транспортних засобів;

03 – неякісне розроблення або відсутність проектної документації на будівництво, реконструкцію виробничих об'єктів, будівель, споруд, інженерних комунікацій, обладнання, устаткування тощо;

- 04 – неякісне виконання будівельних робіт;
- 05 – недосконалість технологічного процесу, його невідповідність вимогам безпеки;
- 06 – незадовільний технічний стан, у тому числі:
 - 06.1 – виробничих об'єктів, будівель, споруд, інженерних комунікацій, території;
 - 06.2 – засобів виробництва;
 - 06.3 – транспортних засобів;
- 07 – незадовільний стан виробничого середовища (перевищення гранично допустимого рівня небезпечних та шкідливих виробничих факторів);
- 08 – інші.

Організаційні:

- 09 – незадовільне функціонування, недосконалість або відсутність системи управління безпекою ведення робіт;
- 10 – недоліки під час навчання безпечним прийомам праці, у тому числі:
 - 10.1 – відсутність або неякісне проведення інструктажу;
 - 10.2 – допуск до роботи без навчання та перевірки знань з техніки (заходів) безпеки;
- 11 – неякісне розроблення, недосконалість інструкцій з техніки (заходів) безпеки або їх відсутність;
- 12 – відсутність у посадових інструкціях обов'язків з організації та забезпечення вимог безпеки під час виконання завдань за посадою;
- 13 – порушення режиму служби та відпочинку;
- 14 – відсутність або неякісне проведення медичного обстеження (професійного відбору);
- 15 – невикористання засобів індивідуального захисту через незабезпеченість ними;
- 16 – виконання робіт з відключеними, несправними засобами колективного захисту, системами сигналізації, вентиляції, освітлення тощо;
- 17 – залучення військовослужбовців до роботи, не передбаченої їх посадовими обов'язками, спеціальністю або професією;
- 18 – порушення технологічного процесу;
- 19 – порушення вимог безпеки під час експлуатації озброєння, військової техніки, обладнання, устаткування, машин, механізмів тощо;
- 20 – порушення вимог безпеки під час експлуатації транспортних засобів;
- 21 – порушення правил безпеки руху (польотів);

22 – незастосування засобів індивідуального захисту (за їх наявності);

23 – незастосування засобів колективного захисту (за їх наявності);

24 – порушення військової дисципліни та правопорядку, у тому числі:

1) невиконання посадових обов'язків;

2) невиконання вимог інструкцій з техніки безпеки;

25 – інші.

Психофізіологічні:

26 – алкогольне, наркотичне, токсикологічне отруєння;

27 – алкогольне, наркотичне, токсикологічне сп'яніння;

28 – низька нервово-психічна стійкість;

29 – незадовільні фізичні дані або стан здоров'я;

30 – незадовільний психологічний клімат у колективі;

31 – травмування (смерть) внаслідок протиправних дій інших осіб;

32 – особиста необережність потерпілого;

33 – інші причини.

3. Обладнання, устаткування, машини, механізми, транспортні засоби, експлуатація яких призвела до настання нещасного випадку:

311 – устаткування енергетичне;

315 – устаткування підйимально-транспортне (крани);

316 – устаткування підйимально-транспортне (конвеєри);

317 – устаткування підйимально-транспортне (крім кранів і конвеєрів);

318 – устаткування і рухомий склад залізниць;

331 – машини електричні малої потужності;

332 – електродвигуни змінного струму потужністю від 0,25 кВт і більше;

334 – електродвигуни вибухозахищені, врубово-комбайнові і електробури;

336 – машини електричні постійного струму;

337 – генератори змінного струму, перетворювачі, підсилювачі електромашинні, електростанції та електроагрегати живлення;

338 – машини електричні великі, агрегати електромашинні, турбо- і гідрогенератори;

341 – трансформатори і трансформаторне устаткування, апаратура високовольтна, силова перетворювальна техніка, прилади силові, напівпровідникові, детектори ядерного і нейтронного випромінювання, електрохімічні перетворювачі інформації;

- 342 – апарати електричні напругою до 1000 В;
- 343 – комплектне обладнання напругою до 1000 В;
- 344 – устаткування спеціальне технологічне, шинопроводи низької напруги;
- 345 – електротранспорт (крім засобів міського транспорту і моторвагонних поїздів), електроустаткування для електротранспорту і підіймально-транспортних машин;
- 346 – устаткування світлотехнічне і виробництва електроустановлювальні, лампи електричні, виробництва культурно-побутового призначення і широкого вжитку;
- 348 – джерела струму хімічні, фізичні, генератори електрохімічні та термоелектричні;
- 363 – насоси (відцентрові, парові та привідні поршневі);
- 364 – устаткування кисневе, кріогенне, компресорне, холодильне, для газополуменевого оброблення металів, насоси, агрегати вакуумні і високовакуумні, комплектні технологічні лінії, установки та агрегати;
- 367 – устаткування технологічне і апаратура для нанесення лакофарбового покриття на виробництво машинобудування;
- 381 – верстати металорізальні;
- 383 – устаткування деревообробне;
- 386 – устаткування для зварювання тертям, холодного зварювання і допоміжне зварювальне обладнання;
- 451 – автомобілі;
- 452 – автомобілі спеціалізовані, автопоїзди, автомобілі-тягачі, кузови і фургони, причепа, тролейбуси, автотранспортувачі, мотоцикли, велосипеди;
- 472 – трактори;
- 473 – військова техніка і озброєння (в тому числі встановлене на військовій техніці);
- 481 – машини для землерийних і меліоративних робіт;
- 482 – машини дорожні, устаткування для приготування будівельних сумішей;
- 483 – устаткування і машини будівельні;
- 484 – устаткування для обслуговування і ремонту автомобільного транспорту;
- 485 – устаткування для обслуговування і ремонту військової техніки і озброєння;
- 486 – устаткування для кондиціонування повітря і вентиляції;
- 493 – устаткування і прилади для опалення та гарячого водопостачання;

515 – устаткування технологічне і запасні частини до нього для торгівлі, громадського харчування та блоків харчування, устаткування холодильне і запасні частини до нього, вироби культурно-побутового призначення та господарського вжитку;

516 – устаткування поліграфічне і запасні частини до нього;

945 – устаткування медичне;

968 – устаткування, інвентар та приладдя для театральновидовищних підприємств і закладів культури.

Додаток 5
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 12 розділу II)

Форма ПЗВ-1

КАРТКА ОБЛІКУ
професійного захворювання (отруєння)

1. Дата заповнення _____, реєстраційний № _____

2. Військова частина _____
3. Дата одержання повідомлення про професійне захворювання

4. Посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові
потерпілого _____
5. Кількість одночасно потерпілих з урахуванням цього
потерпілого _____
6. Вік (кількість повних років) _____
7. Стаж служби на посаді _____
8. Стаж служби в умовах зі шкідливим фактором, що діяв під
час виконання службових обов'язків та спричинив професійне
захворювання _____
9. Шкідливі фактори, що діяли під час виконання службових
обов'язків та стали причиною професійного захворювання (отруєння),
згідно з гігієнічною класифікацією:
основний _____
(конкретні найменування згідно з класифікатором)
супутній _____
(конкретні найменування згідно з класифікатором)
10. Обставини виникнення професійного захворювання _____

11. Вид професійного захворювання:
захворювання – 1
отруєння – 2

12. Форма професійного захворювання:
гостре – 1
хронічне – 2

13. Діагнози:
основний _____
супутній (виробничо обумовлений) _____

14. Професійне захворювання (отруєння) виявлено:
при медогляді – 1
при зверненні – 2

15. Діагноз установлено:
ЛПУ – 1
професійними відділеннями – 2
НДІ – 3

16. Тяжкість захворювання:
без втрати працездатності – 1
з втратою працездатності – 2
смерть – 3

17. Заходи, вжиті регіональним санітарно-епідеміологічним підрозділом служби превентивної медицини Міністерства оборони України _____

Начальник регіонального санітарно-епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства оборони України

(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

М.П.

Додаток 6
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 13 розділу II)

ЖУРНАЛ
реєстрації потерпілих від нещасних випадків

(найменування військової частини)

Реєстраційний №	Дата і час події	Посада	Військове звання потерпілого	Прізвище, ім'я, по батькові потерпілого	Число, місяць, рік народження потерпілого	Яким військовим комісаріатом був призваний	Місце події	Обставини і причини нещасного випадку (стисло)	Діагноз та наслідки нещасного випадку	Заходи щодо запобігання подібним випадкам	Відмітка про виконання запобіжних заходів	Дата видачі акта за формою НВ-3 і підпис особи, яка його отримала
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Примітка. Реєстраційний номер повинен відповідати номеру акта за формою НВ-3 про нещасний випадок.

Додаток 7
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 21 розділу II)

Форма НВ-4

ПОВІДОМЛЕННЯ
про наслідки нещасного випадку
(зникнення, смерть),
що стався “__” _____ 20__ року

3

- (посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові)
(акт про нещасний випадок за формою НВ-3 від “__” _____ 20__ року №____)
1. Діагноз за довідкою військового лікувального закладу _____
 2. Найменування військового лікувального закладу, що встановив
діагноз _____
 3. Наслідок нещасного випадку _____
(потерпілий одужав, встановлена інвалідність 1 (2, 3) групи, звільнений з
військової служби за хворобою, помер)
 4. Тривалість виконання потерпілим більш легкої роботи (діб) _____
 5. Звільнено від виконання службових обов'язків з “__” _____
20__ року по “__” _____ 20__ року, тривалість тимчасової
непрацездатності (діб) _____
 6. Витрати військової частини:
сума відшкодування шкоди потерпілому (грн) _____
вартість зіпсованого у зв'язку з нещасним випадком озброєння,
устаткування, зруйнованих будівель, споруд (грн) _____
сумарна шкода (без урахування наступних періодичних виплат)
(грн) _____

Командир військової частини _____
(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

“__” _____ 20__ року

Начальник фінансової служби _____
(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

“__” _____ 20__ року

М.П.

Додаток 8
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 25 розділу II)

ПРИПИС №

Мною, _____,
(посада, військове звання, прізвище, ініціали посадової особи військового
органу нагляду чи контролю)
на підставі вивчення і перевірки матеріалів щодо нещасного
випадку з _____,
(посада, військове звання, прізвище, ініціали потерпілого)
що стався “__” _____ 20__ року о __ год. __ хв., встановлено:

1. Нещасний випадок з

(посада, військове звання, ініціали та прізвище потерпілого)

стався _____
(стисла характеристика місця події із зазначенням небезпечних
і шкідливих факторів, що діяли під час виконання службових обов’язків)

2. Обставини, за яких стався нещасний випадок _____

(послідовність подій, дій потерпілого та інших осіб,
причетних до цього нещасного випадку тощо)

3. Причини нещасного випадку _____

(основні технічні, організаційні та психофізіологічні причини нещасного випадку)

4. Порушення нормативно-правових актів (законів, військових
статутів, положень, правил, інструкцій, настанов тощо), що призвели до
нещасного випадку _____

5. Перелік осіб, які допустили порушення вимог нормативно-правових актів, внаслідок яких стався нещасний випадок _____

Пропоную скласти акт за формою НВ-3 і взяти цей нещасний випадок на облік.

Посадова особа органу нагляду (контролю)

(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Припис отримав

Командир військової частини А0000

(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Додаток 9
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 6 розділу III)

Протокол
огляду місця події

Випадок (аварія) стався (сталася) “___” _____ 20__ року з

_____ (посада, військове звання, прізвище, ім’я, по батькові)

у _____ (найменування військової частини)

Комісія у складі:

голови комісії _____
(посада, військове звання, прізвище, ініціали)

членів комісії: _____
(посади, військові звання, прізвища, ініціали)

у період з ___ год. ___ хв. “___” _____ 20__ року до ___ год. ___ хв. “___”
_____ 20__ року оглянула місце нещасного випадку (зникнення,
смерті, аварії) і встановила: _____

Голова комісії _____
(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

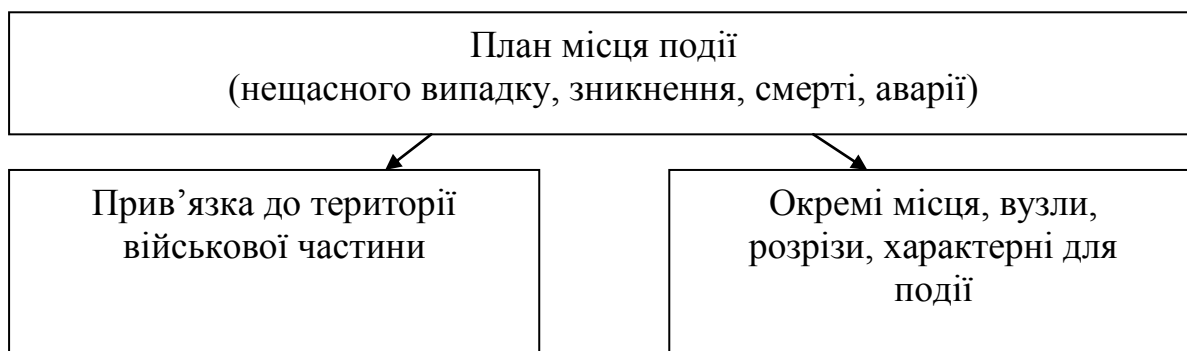
Члени комісії: _____
(військові звання, підписи, ініціали та прізвища)

Додаток 10
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 6 розділу III)

ЕСКІЗ

місця події, що сталася
“ ” _____ 20__ року о __ год. __ хв.

З _____
(посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові)

Голова комісії _____
(посада, військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Члени комісії: _____
(посади, військові звання, підписи, ініціали та прізвища)

Ескіз склав _____
(посада, військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Додаток 11
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 6 розділу III)

ПРОТОКОЛ

опитування та пояснювальна записка свідків та інших осіб,
причетних до події

Протокол опитування щодо нещасного випадку (зникнення, смерті,
аварії), що стався (сталася) “__” _____ 20__ року о __ год. __ хв.
з _____
(посада, військове звання, прізвище, ім’я, по батькові)

Посади, військові звання, прізвища, імена, по батькові свідків та
інших осіб, причетних до нещасного випадку (аварії) _____

Домашня адреса (поштова адреса військової частини для
військовослужбовців строкової служби) _____

Про цей випадок (аварію) розповів:
(у довільній формі викладається інформація про подію, що
розслідується. Після запису відомих опитуваному фактів йому ставляться
запитання для уточнення)

Запитання:

Відповідь:

Після закінчення запису запитань і відповідей протокол
підписується в такому порядку:

“Протокол мною прочитано, записано з моїх слів вірно” –

(посада, військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

“Опитування провів і протокол склав” –

(військове звання, посада, підпис, прізвище

та ініціали особи, уповноваженої комісією з розслідування, дата опитування)

Пояснювальна записка

У комісію зі спеціального розслідування нещасного випадку
(зникнення, смерті, аварії), що стався (сталася) “__” ____ 20__ року о __ год.
__ хв.

З _____
(посада, військове звання, ініціали та прізвище)

Від _____
(посада, військове звання, ініціали та прізвище особи, що дає пояснення)

Домашня адреса _____

(у довільній формі дається пояснення відомих фактів, пов’язаних з подією, висловлюється думка щодо її обставин і причин. Зазначаються посадові особи, дії чи бездіяльність яких на думку особи, яка надає пояснення, стали основною або супутньою причиною події, а також висловлюються пропозиції щодо запобігання подібним подіям)

Підпис і дата подання пояснювальної записки.

Додаток 12
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 4 розділу VI)

ПЕРЕЛІК
військових лікувальних закладів Міністерства оборони України

1. Національний військово-медичний клінічний центр “Головний військовий клінічний госпіталь” (місто Київ).
2. Військово-медичний клінічний центр Західного регіону Збройних Сил України (місто Львів).
3. Військово-медичний клінічний центр Північного регіону Збройних Сил України (місто Харків).
4. Військово-медичний клінічний центр Південного регіону Збройних Сил України (місто Одеса).
5. Військово-медичний клінічний центр Центрального регіону Збройних Сил України (місто Вінниця).

Додаток 13
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 5 розділу VI)

Форма ПЗВ-2

ПОВІДОМЛЕННЯ
про профзахворювання (отруєння)

Військове звання, прізвище, ім'я, по батькові хворого
військовослужбовця _____

Стать _____, вік _____
(повних років)

Найменування військової частини _____

_____ (вказуються її реквізити)

Військовий орган управління, якому підпорядкована військова частина

Діагноз:

основний _____

супутній _____

Виробничий фактор, шкідлива речовина, найменування процесу виконання
службових обов'язків, що викликав(ла) захворювання

Дата встановлення остаточного діагнозу _____

Найменування військового лікувального (лікувально-
профілактичного) закладу, що встановив діагноз _____

Реєстраційний номер повідомлення _____ від "____" _____ 20__ р.

Начальник військового лікувального закладу (головний лікар
лікувально-профілактичного закладу)

_____ (військове звання, підпис, прізвище, ініціали)

М.П.

Дата відправлення повідомлення _____

(посада, військове звання, підпис, прізвище, ініціали особи, яка надіслала повідомлення)

Дата одержання повідомлення _____

(посада, військове звання, підпис, прізвище, ініціали особи, яка одержала повідомлення)

нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 6 розділу VI)

Форма ПЗВ-3

АКТ

розслідування причин хронічного
професійного захворювання (отруєння)

1. Дата складення _____
(день, місяць, рік)

2. Військова частина, підрозділ _____

3. Комісія у складі:
голови комісії _____

(посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові)

членів комісії: _____

(посади, військові звання, прізвища, імена, по батькові)

провела розслідування причин випадку хронічного професійного
захворювання (отруєння) _____
(діагноз)

4. Дата прибуття хворого до військового лікувального закладу

Дата надходження повідомлення до регіонального санітарно-
епідеміологічного підрозділу служби превентивної медицини Міністерства
оборони України _____

5. Найменування лікувального закладу, яким встановлено діагноз

6. Захворювання (отруєння), виявлене під час медичного огляду
при зверненні в _____
(найменування військового лікувального закладу)

7. Відомості про хворого:

посада (професія) _____
(за військово-обліковою спеціальністю)

військове звання, прізвище, ім'я, по батькові _____

вік _____
(повних років)

стаж служби _____
(скільки днів, місяців, років на посаді в умовах впливу шкідливих факторів)

Дата проходження останнього медичного огляду ВЛК і висновок про придатність до військової служби _____

8. Висновок про наявність шкідливих факторів під час виконання службових обов'язків _____

9. Діагноз:
основний _____

супутній _____

10. На момент розслідування потерпілий від професійного захворювання (отруєння) _____
(військове звання, ініціали та прізвище)

придатний до служби на своїй посаді, переведений на іншу посаду, перебуває на амбулаторному лікуванні, госпіталізований, переведений на інвалідність, помер (потрібне залишити)

11. Професійне захворювання (отруєння) виникло за таких обставин: _____

12. Причини професійного захворювання (отруєння):

Детально описуються конкретні факти невиконання технологічних регламентів під час виконання службових обов'язків, порушення режиму експлуатації технологічного устаткування, приладів, робочого інструмента, аварійні ситуації, пошкодження захисних засобів і механізмів, систем вентиляції, екранування, сигналізації, освітлення, кондиціонування повітря, порушення правил техніки безпеки, гігієни праці, зазначається відсутність (невикористання) засобів індивідуального захисту, недосконалість технологій, механізмів, робочого інструмента, неефективність роботи систем вентиляції, кондиціонування повітря, захисних засобів, механізмів, засобів індивідуального захисту, відсутність заходів і засобів рятувального характеру тощо.

Зазначаються виробничі фактори, що призвели до захворювання:
запиленість повітря робочої зони (концентрація пилу), у тому числі вміст вільного SiO₂

середній _____, максимальний _____;

загазованість повітря робочої зони шкідливими речовинами (концентрація речовин та їх гранично допустима концентрація);
підвищені та знижені температури, температура поверхні устаткування, матеріалів, повітря робочої зони;
рівні шуму;
рівні загальної та локальної вібрації;
рівні інфразвукових коливань, ультразвук;
рівні електромагнітних випромінювань;
рівні барометричного тиску;
рівні вологості та рухомості повітря;
рівні іонізуючого випромінювання;
контакт з джерелами інфекційних захворювань, конкретні найменування;
рівні фізичних перевантажень (параметри, ступінь, тяжкість роботи);
інші виробничі фактори за гігієнічною класифікацією праці.

13. З метою ліквідації та запобігання професійним захворюванням (отруєнням) пропонується _____

_____ (посада, військове звання, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, якій адресована пропозиція, надається конкретне формулювання організаційних, технічних і санітарно-гігієнічних заходів, зазначаються терміни їх виконання)

14. Посади, військові звання, прізвища, імена, по батькові осіб, які порушили нормативно-правові акти _____

_____ (зазначити, що не виконувалося і які конкретно вимоги нормативно-правових актів ними порушено)

Голова комісії _____
(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Члени комісії: _____
(військові звання, підписи, ініціали та прізвища)

Додаток 15
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 17 розділу VI)

ЖУРНАЛ
обліку професійних захворювань (отруєнь)

Розпочато “___” _____ 20__ року
Закінчено “___” _____ 20__ року

Реєстраційний №	Військове звання	Прізвище, ім'я, по батькові	Стать	Вік	Найменування військової частини	Стаж служби		Найменування шкідливих факторів, які сприяли виникненню профзахворювання	Вид профзахворювання (отруєння): гостре або хронічне	Діагноз		Захворювання встановлено		Назва лікувального закладу, що встановив остаточний діагноз	Наслідки професійного захворювання
						загальний	в умовах зі шкідливими виробничими факторами			основний	супутній	при медогляді	військовим лікувальним закладом		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

Примітка. Можливі варіанти запису у графі 16: без втрати працездатності; з тимчасовою втратою працездатності; тимчасово переведений на іншу роботу; смерть (протягом перших 2 днів після захворювання або отруєння); працездатний за своєю професією чи посадою; стійка втрата працездатності за своєю професією чи посадою; інвалідність (група); діагноз захворювання віддаленого наслідку; помер.

Додаток 16
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 11 розділу VII)

ПЕРЕЛІК

аварій з об'єктами державного технічного нагляду, що підлягають
розслідуванню

1. Аварії з вантажопідіймальними кранами та машинами,
підйомниками:

руйнування або злам (вигин) металоконструкцій (мосту, порталу,
рами, платформи, башти, стріли тощо), що викликало необхідність у
проведенні капітального ремонту металоконструкцій або заміни їх
окремих секцій, а також падіння вантажопідіймального крану (машини),
що викликало зазначені пошкодження.

2. Аварії з ліфтами:

падіння кабіни ліфта чи його противаги або окремих частин
противаги.

3. Аварії з паровими та водогрійними котлами, посудинами, що
працюють під тиском:

розривання кришок та засувки у лазів та люків, утворення
опуклостей, тріщин на стінках барабанів, топінних камер, жарових труб,
посудин, що працюють під тиском, трубопроводів пари та гарячої води, що
викликали зупинку об'єктів на ремонт;

відривання днищ колекторів, розривання кип'ятильних, екранних
труб та барабанів, вибухи в топках котлів, вибухи балонів високого тиску.

Примітки:

1. Аварії з об'єктами державного технічного нагляду, що сталися
під час їх випробування тиском (навантаженням), монтажу, демонтажу,
ремонту і транспортування, під час виконання спеціалізованими
організаціями пусконаладжувальних робіт, при проведенні технічного
огляду та технічного діагностування розслідуванню та обліку у порядку,
визначеному цією Інструкцією, не підлягають за умови, що внаслідок

аварії не сталося нещасного випадку. Командування військової частини має встановити причини таких аварій та пошкоджень і розробити та вжити заходів з їх попередження.

2. Аварії з об'єктами державного технічного нагляду, що згідно з нормативно-правовими актами не підлягають реєстраційному обліку в органах державного технічного нагляду, розслідуються військовою частиною без участі в роботі комісії представника органу державного технічного нагляду за умови, що внаслідок аварії не стався нещасний випадок зі смертельним наслідком, нещасний випадок з отриманням тяжких травм, груповий нещасний випадок, випадок зникнення або смерті військовослужбовця.

Додаток 17
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 13 розділу VII)

ВІДОМОСТІ
про зумовлені аварією втрати

Аварія сталася “__” _____ 20__ року о __ год. __ хв.
у _____
(умовне найменування військової частини)

1. Категорія і характер аварії _____

2. Прямі втрати, пов’язані з ліквідацією аварії, усього (тис. грн)
_____, у тому числі:
втрати у військовій частині, де сталася аварія _____
втрати в інших військових частинах _____
втрати від ураження військовослужбовців, населення, житлового
фонду і приватного майна громадян _____
втрати від забруднення навколишнього природного середовища _____

3. Втрати, пов’язані з непрямими збитками (виплата грошового
забезпечення, заробітної плати за період аварії та відновлювальних робіт,
різні штрафи, пені, а також збитки третіх осіб через недоотримання
прибутку, які відшкодовуються військовою частиною за судовим
рішенням), усього (тис. грн) _____, у тому числі:
у військовій частині, де сталася аварія _____
в інших військових частинах _____

Командир військової частини _____
(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Начальник фінансової служби _____
(військове звання, підпис, ініціали та прізвище)

Дата складання

М.П.

Додаток 18
до Інструкції про розслідування та облік
нещасних випадків з військовослужбовцями,
професійних захворювань і аварій у
Збройних Силах України
(пункт 17 розділу VII)

ЖУРНАЛ
реєстрації аварій

у _____
(умовне найменування військової частини)

Реєстраційний №	Число, місяць, рік, час, коли сталася аварія	Категорія і характер аварії	Причини і стислий опис обставин аварії	Зумовлені аварією втрати	Тривалість простою від початку аварії до введення в експлуатацію, годин (діб)	Заходи, запропоновані комісією з розслідування	Відмітка про виконання заходів
1	2	3	4	5	6	7	8